

בס"ד

גמילות חסדים) || מנחם כץ)

" ביום ראשון בערב הכיתה שלי חזרה מטיול שנתי בירושלים.

כשהגענו ל'כיכר ציון' כל התלמידים שלי הלכו לחנויות ושלפו ארנקים בשביל לקנות לעצמם ממתקים ורק תלמיד אחד שלי הלך ישר לאחד מהקבוצנים ושאל אותו מה הוא רוצה שהוא יקנה לו. לאחר מכן הוא חזר עם גלידה ובקבוק של קולה ונתן לאותו קבוצן. הייתי בהלם. אני לא רגיל למצוא מודעות ורגישות כל כך גבוהים אצל תלמיד כיתה ד'. ניסיתי להיזכר במשהו מיוחד שאני זוכר מההורים של אותו תלמיד, איזה חינוך מהבית שיגרום דווקא לו לפתוח את הארנק בצורה כזו ולא גיליתי כלום.

אתמול ראיתי שאבא שלו מגיע לקחת אותו ברגל. זה היה לי מוזר כי זכרתי שלאבא שלו יש ג'יפ חדש של ב מ ו. שאלתי אותו בצחוק אם הג'יפ במוסך והוא רק הנהן בחיך ואמר לי שהוא והבן שלו מתכוונים לנסוע לבית באוטובוס.

היום בבוקר הבן שלי אמר לי שאבא שלו נתן את הג'יפ שלו לחתן וכלה גרים שאין להם אף אחד בארץ ואנשים תרמו להם כסף בשביל החתונה ובין היתר גם חיפשו אדם שיש לו אוטו יפה ומוכן לתת להם אוטו אז האבא הזה פשוט נתן את הג'יפ שלו לחתן והכלה האלו, נסע לעבודה באוטובוס, לא עשה מזה עניין ועוד בסוף לא הסכים להגיד לי שהוא עשה את המצווה הגדולה הזו. ולחשוב שעוד בתחילת השנה הסתכלתי בעין עקומה על האנשים האלו שיש להם מכוניות מנקרות עיניים.

מסתבר שיש נוצץ שהוא זהב...

אשמח שתפרסם, אולי זה ייתן קצת עין טובה לאנשים ובין היתר, ידעו גם מה לעשות בשביל לגדל ילדים גומלי חסדים.